

**«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՁԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ**

**ՀԱՆՐԱԿՐԹԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԾՐԱԳՐԵՐ ԻՐԱԿԱՆԱՑՆՈՂ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ
ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍԱԿՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑՁԻ
ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ՝ Գիտակրթական և մշակութային գործոնի դերը Գյումրիի քաղաքի սոցիալ-տնտեսական զարգացման գործում

Հեղինակ – Լալա Գալստյան

Դպրոց՝ Գեղակերտի միջնակարգ դպրոց

Երևան 2022

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ-----3

ԳԼՈՒԽ 1. ԾԻՐԱԿԻ ՄԱՐԶԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱԾԽԱՐՅԱԳՐԱԿԱՆ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ---6

ԳԼՈՒԽ 2. ԳԻՏԱԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՆԸ ՈՐՊԵՍ ԾԻՐԱԿԻ ՄԱՐԶԻ ԵՎ ԳՅՈՒՄՐԻ
ՔԱՂԱՔԻ ՍՈՑԻԱԼ-ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԲԱՂԱԴՐԻՉ

2.1 Կրթական ավանդույթների առկայությունը-----

13 Եզրակացություն-----

-----18

Գրականություն-----

-19

գըրությունը և նրա կազմում հանդես եկող ինքնուրույն գիտական ուղղությունները: Հասարակական կյանքի սոցիալ-մշակութային ոլորտը չափազանց բարդ, բազմատարր ու բազմաշերտ բնագավառ է, որն անմիջական փոխազդեցության, ուղիղ ու հակադարձ կապերի մեջ է գտնվում հասարակական կյանքի մյուս ոլորտների հետ: Մագիստրական ատենախոսությունը նվիրված է հասարակական կյանքի սոցիալական ոլորտին՝ երկիր մոլորակի սոցիալական միկրոաշխարհագրական կառուցվածքի վերլուծությանը: Աշխարհագրականորեն այն ընդգրկում է Հայաստանի Հանրապետության վարչական միավորի՝ Շիրակի մարզի տարածքը, թեմայի առումով վերաբերում է նրա գիտակրթական և գիտամշակութային ոլորտին: Շիրակ աշխարհըն ու Գյումրին մեծ դեր են խաղացել հայ ժողովրդի գիտության, կրթության և մշակութային զարգացման գործում:

Անկախ պետականության պայմաններում արդիական հնչեղություն ունի նրա աշխարհագրական-տարածական ամեն մի միավորի (բաղադրիչի) ուսումնասիրությունը: Հենց դրանով էլ պայմանավորված է թեմայի հրատապությունն ու արդիականությունը:

Աշխատանքի նպատակը և խնդիրները: Աշխատանքի նպատակն է բացահայտել, ցույց տալ և բնութագրել գիտակրթական և գիտամշակութային գործոնի դերը ՀՀ վարչական տարածքային միավորի՝ Շիրակի մարզի սոցիալ-տնտեսական զարգացման գործում: Դրան հասնելու համար դրվել և լուծվել են հետևյալ փոխկապակցված խնդիրները.

- հիմնավորվել է գիտակրթական և գիտամշակութային գործոնների դերը որպես Շիրակի մարզի զարգացման կարևոր բաղադրիչ,
- ցույց են տրվել թե կրթական ավանդույթների առկայությունն ու գիտակրթական հիմնական կենտրոններն ինչ դեր ու նշանակություն են ունեցել մարզի սոցիալ տնտեսական զարգացման գործում,
- ներկայացվել է մարզի մշակութային բազմաշերտությունը, ազգային ավանդույթների և մշակութային բաղադրիչների ինքնատիպ պահպանվածությունը, • ցույց է տրվել, որ Շիրակը և հատկապես Գյումրին, հոգևոր և նյութական մշակույթի, սպորտային, արհեստների ու արվեստների յուրահատուկ կենտրոն է, ինչպես գյումրեցիներն են պատկերավոր ասում՝ սպորտի, արվեստի, արհեստի, հումորի, հյուրասիրության մայրաքաղաք,
- հիմնավորվել են շիրակցիների և գյումրեցիների լեզվամշակութային ինքնատիպ դրսևորումները, հումորն ու սուր խոսքը:

Հետազոտության մեթոդները: Մագիստրական ատենախոսության վրա աշխատելիս օգտագործել ենք համագիտական, համեմատական-աշխարհագրական, պատմա համեմատական, վիճակագրական, անալոզների, նկարագրական, անկետային հարցման և այլ մեթոդներ: Հիմնավորվել են աշխարհագրական հետազոտություններում գիտակրթական և մշակութային գործոնների դերն ու նշանակությունը, բացահայտվել են Շիրակի մարզի սոցիալ-տնտեսական զարգացման առանձնահատ

կությունները:

Աշխատանքի գիտական նորույթը: Աշխատանքում հիշատակված խնդիրների մեթոդաբանությունն ու ստացված արդյունքներն ամբողջացնում են սույն հետազոտության գիտական նորույթը: Այն է.

- բացահայտվել են գիտակրթական և գիտամշակութային գործոնների և սոցիալ-տնտեսական զարգացման կապերը Շիրակի մարզի օրինակով,

- հիմնավորել է, որ աշխարհագրական տարածքային միավորը՝ Շիրակի մարզն աչքի է ընկնում մշակութային բազմաշերտությամբ, ազգային ավանդույթների և մը շակութային բաղադրիչների ինքնատիպությամբ, ինչը նպաստում է նաև զբոսաշրջ ջության զարգացմանը,

- կատարվել է սոցիարցում և համեմատական վերլուծություն:

Ջետագոտության օբյեկտը և առարկան: Ջետագոտության օբյեկտ է հանդիսանում ՋՋ Շիրակի մարզը, նրա տարածական ասպեկտը՝ գիտակրթական և մշակութային գործունեության տարածքային կազմակերպումն է: Օբյեկտն ընդհանուր հասկացություն է, մինչդեռ առարկան նրա նեղ կողմն է:

Ջետագոտության մեթոդաբանական հիմքերն են կազմում հասարակական աշխարհագրության վերաբերյալ հայտնի աշխարհագետների (Լ. Վալեսյան, Վ. Մաքսակովսկու և այլք) աշխատանքները: Ատենախոսության վրա աշխատելիս օգտվել ենք

Շիրակ աշխարհին, Գյումրի քաղաքին նվիրված Ղ. Ալիշանի, Ջ. Մանանդյանի, Ջ. Խսաբեկյանի, Վ. Կոզմոյանի, Մ. Նազարյանի, Տ. Խաչատրյանի և այլոց աշխատանքներից, Գյումրիի քաղաքապետարանի, Շիրակի մարզպետարանի նյութերից ու հաշվետվություններից, համացանցի նյութերից: Օգտագործվել են նաև ուսումնական ձեռնարկներ, մենագրություններ, հոդվածներ, վերլուծականներ, որոնց ցանկը ներկայացված է գրականության մեջ: Արգասաբեր է եղել հեղինակի կողմից Շիրակի մարզի գիտամշակութային կենտրոններ այցելելը, անձնական շփումները, անկետային հարցումները:

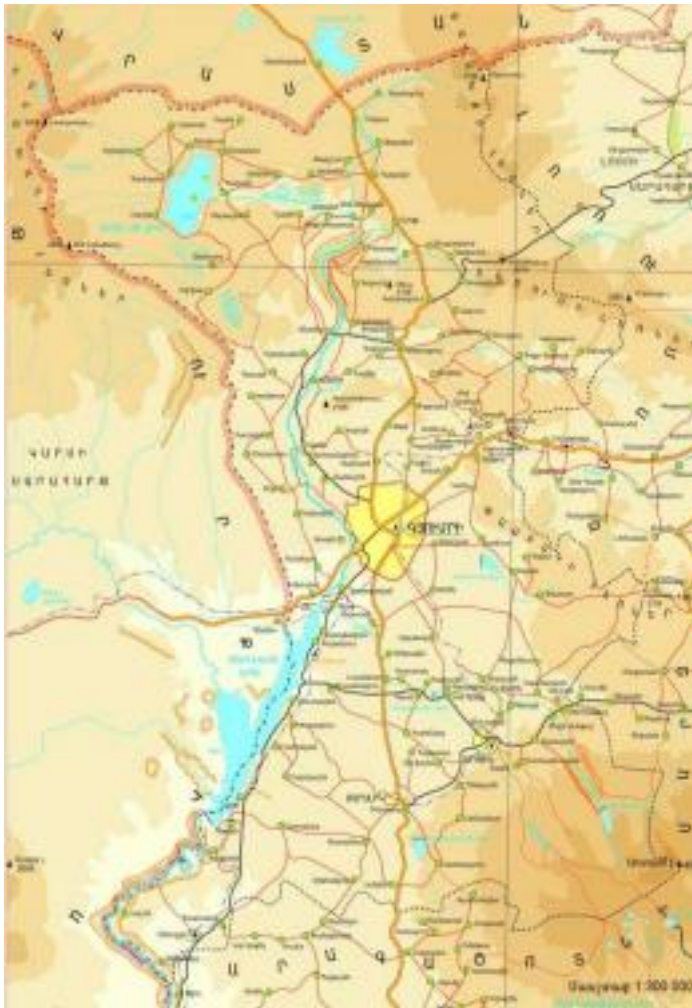
Աշխատանքի կառուցվածքը և ծավալը: Մագիստրական ատենախոսությունը բաղկացած է ներածությունից, երեք գլուխներից, եզրակացություններից և առաջարկություններից, հավելվածից:

Ներածության մեջ տրվում է աշխատանքի արդիականությունը, աշխատանքի նը պատակը և խնդիրները, հետազոտության մեթոդները, աշխատանքի գիտական նորույթը, հետազոտության օբյեկտը և առարկան, հետազոտության մեթոդաբանական հիմքը, աշխատանքի կառուցվածքը և ծավալը:

Առաջին գլխում տրվում է Շիրակի մարզի աշխարհագրական համառոտ բնութագիրը: Ջետագոտության հիմնահարցերը քննարկվել են 2-րդ և 3-րդ գլուխներում: Երկրորդ գլուխը նվիրված է մարզի սոցիալ-տնտեսական զարգացման գործում գիտակրթական գործոնի ունեցած դերին: Շիրակ աշխարհը վիթխարի ներդը-

րում ունի հանրապետության գիտության և կրթության ոլորտում: Այն գիտակրթա-կան հարուստ ավանդույթներով հայտնի մարզ է, աշխարհին գիտական հզոր աստ-ղաբույլ է տվել. Անանիա Շիրակացի, հայտնի ակադեմիկներ են հայր և որդի Ար-տաշես և Արամ Շահինյանները, Ալեքսանդր Թալալյանը, Արմեն և Գալուստ Գալո-յանները, Սերգեյ Յամբարձումյանը, Գուրգեն Սահակյանը, Նորայր Առաքելյանը, Վարդգես Միքայելյանը, Սերգեյ Նազարեթյանը, Սարգիս Յարությունյանը, Նիկոլայ Յովհաննիսյանը, Սևադա Յովհաննիսյանը, Լեմվել Վալեսյանը, Կարլեն Ադամյանը, Սուրեն Շահինյանը, Յենրիկ Շաչատրյանը և այլք: Երրորդ գլխում խոսվում է մշակութային գործոնի, որպես Շիրակի մարզի սո-ցիալ տնտեսական զարգացման կարևոր բաղադրիչի մասին: Այստեղ քննարկվել են մարզի մշակույթին բազմաշերտությունը, ազգային ավանդույթների և մշակու-թային բաղադրիչների ինքնատիպ պահպանվածությունը, բնութագրվել է Շիրակը որպես մշակութային, սպորտային, արհեստների ու արվեստների յուրահատուկ կենտրոն: Ներկայացվել են շիրակցիների լեզվամշակութային ինքնատիպ դրսևո-րումները, հումորն ու սուր խոսքը:

Յամընդհանուր ճանաչում ունեն ժողովրդական նկարիչներ Մարիամ և Երանու-հի Ասլամազյան քույրերը, Մինաս Ավետիսյանը, գուսան Շահենը, երգչուհի, հայկա-կան ռոմանսի թագուհի Վարդուհի Խաչատրյանը, Նիկողայոս Տիգրանյանը, Արմեն Տիգրանյանը, Շարա Տալյանը, գուսաններ Ջամալին և Շերամը, Չարուհի Դոլուխանյանը, Խաչատուր Ավետիսյանը, Գեղունի Չթյանը, Ավետիք Իսահակյա-նը, Յովհաննես Շիրազը, Մկրտիչ Արմենը, Միեր Մկրտչյանը, Սերգեյ Մերկուրովը և շատ ուրիշներ:

Ծիրակի մարզը գտնվում է ՀՀ հյուսիս-արևմուտքում, զբաղեցնում է 2680 կմ² տարածք, որտեղ 2016թ. տվյալներով ապրում է 252 հզ. մարդ, մարզկենտրոնն է Գյումրին (122 հզ. բնակիչ): Մարզն իր անունը ստացել է պատմական Հայաստանի Այրարատ աշխարհի Ծիրակ գավառից, որն ավելի ընդարձակ տարածություն է գրավում, քան ներկա մարզը:

Ծիրակի մարզը պետական սահմանով արևմուտքից սահմանակից է Թուրքիային (117 կմ), իսկ հյուսիսից՝ Վրաստանի Հանրապետությանը (48 կմ), արևելքից՝ ՀՀ Լոռու մարզին, իսկ հարավից՝ ՀՀ Արագածոտնի մարզին: Մարզը կազմավորվել է Արթիկի, Անիի, Ախուրյանի, Աշոցքի և Ամասիայի նախկին վարչական շրջանների

1. Ծիրակի մարզի ֆիզիկական քարտեզ միավորումից:

Գտնվելով հանրապետության հյուսիսարևմտյան մասում մարզն ունի եզրային դիրք: Չնայած դրան Նրա տարածքով են անցնում Հայաստանը Վրաստանին կապող գլխավոր երկաթգիծը (կառուցվել է մինչխորհրդային տարիներին) և ավտոճանապարհը: Նրա միջոցով են միանում Հայաստանի և Թուրքիայի երկաթուղային և ավտոճանապարհային ցանցերը, որոնք տասնամյակներ շարունակ չեն գործում: Իսկ ընդհատված կապի վերականգնման դեպքում կտրուկ կաճի մարզի տարանցիկ նշանակությունը: [26, էջ 294]

Մարզը ռելիեֆի առումով բաժանվում է երկու մասի՝ հրաբխային (Աշոցք-Ջավախքի տարածաշրջան), որն իր մեջ ընդգրկում է Ջավախքի և Եղնախաղի լեռնաժառանգները, իսկ հյուսիսում՝ Աշոցքի սարահարթը (2050մ) և Չլդրի լեռները: Ռելիեֆի, կլիմայի և ջրաերկրաբանական կառուցվածքի առանձնահատկությունների շնորհիվ Ծիրակի մարզի տարածքն աչքի է ընկնում համեմատաբար թույլ

զարգացած ջրագրական ցանցով: Մարզի գետային ցանցը գրեթե ամբողջությամբ պատկանում է Արաքս գետի ավազանին:

Ծիրակի մարզի տարածքում կազմավորվում և Արփի լճից սկիզբ է առնում Արաքսի ձախակողմյան վտակ Ախուրյան գետը՝ Կարախան, Գյումրի, Կարկաչուն,

Աշոցք վտակներով: Այն ունի 186 կմ երկարություն (մարզում՝ 105 կմ) և համարվում է մարզի ջրային հիմնական զարկերակը: Գետը սահմանային է ստորին և միջին հոսանքներում Թուրքիայի և ՀՀ միջև, որտեղ մակերևութային ջրերի պաշարները պահպանելու, կարգավորելու, տարածքի ոռոգումն ապահովելու նպատակով կառուցվել է Ախուրյանի (Թուրքիայի հետ համատեղ շահագործվող, ՀՀ-ում ամենախոշորը՝ 525 մլն. մ³) ջրամբարը: [Տես՝ քարտեզ 1]

Ծիրակի մարզն աղքատ է լճերով: Մարզի միակ խոշոր լիճը Արփի լիճ-ջրամբարն է (ՀՀ-ում մեծությամբ երկրորդը), որն ունի տեկտոնահրաբխային կառուցվածք՝ 22 կմ² մակերեսով և 8 մ ամպլեկազուն խորությամբ: Լիճ-ջրամբարը գրտ նրվում է Աշոցքի սարահարթում՝ 2025 մ բարձրության վրա: Մարզում կառուցված են մի շարք ջրամբարներ և՛ Մանթաշի, Կառնուտի, Թավշուտի, Սառնաղբյուրի, Սարալանջի, նաև բազմաթիվ ջրհան կայաններ: [35, էջ 195]

Մարզը կլիմայական պայմանների առումով բնորոշվում է բարեխառն լեռնային կլիմայով, որն աչքի է ընկնում տեղումների առատությամբ: Աշոցքի սարահարթում և նրա շրջակա լեռներում տարեկան մթնոլորտային տեղումների քանակը 700 մմ է, իսկ Ծիրակի դաշտում՝ 500-550 մմ: Ծիրակի մարզն աչքի է ընկնում զով ամառներով և խստաշունչ, ձնառատ ու տևական ձմեռներով: Հունվարյան միջին ջերմաստիճանը՝ -9,8° է, իսկ ՀՀ բացարձակ նվազագույն ջերմաստիճանը գրանցվել է Աշոցքում՝ Պաղակն (նախկին Ծուրաբաղ) բնակավայրում՝ -46°: Ամառը մարզի հարավում շոգ է ու չոր (+22°), իսկ հյուսիսում՝ զով (+15°):

Ծիրակի մարզի բնական լանդշաֆտներն ի տարբերություն մյուս մարզերի միատարր են: Բնական անտառները այստեղ ամբողջովին բացակայում են: Մարզում տիրապետողը լեռնային տափաստաններն են՝ հումուսով հարուստ սևահողերով և հացազգի տարախոտային բուսականությամբ, որոնք բարենպաստ նախադրյալներ են ստեղծում հացահատիկային մշակաբույսերի, կարտոֆիլի, շաքարի ճակնդեղի և այլ մշակաբույսերի աճեցման համար: Մարզի բարձրադիր գոտիներում ընդարձակ տարածություններ են զբաղեցնում մերձալպյան և ալպյան ծաղկաշատ մարգագետինները, որոնք հյութալի արոտավայրեր են ծառայում խոշոր և մանր եղջերավոր անասնապահության զարգացման համար:

Մարզի տարածքի երկրաբանական կառուցվածքի բազմազանության շնորհիվ բազմազան են նաև ընդերքի հարստությունները: Ուստի մարզում լայն տարածում ունեն տուֆը, պեմզան, բազալտը, անդեզիտը, կրաքարը, պեռլիտը, հրաբխային խարամը, զանազան կավերը և շատ ուրիշ շինանյութեր: Ծինանյութերի մեջ առաջնակարգ նշանակություն ունի տուֆը, որի պաշարներով Ծիրակի մարզը հանրապետության մարզերի մեջ գրավում է առաջին տեղը: Մարզում առավել հայտնի են

Արթիկի, Անիպեմզայի, Պեմզաշենի և Գյումրիի տուֆի հանքավայրերը: Ծիրակի մարզը հայտնի է նաև արդյունաբերական նշանակություն ունեցող կրաքարի, կա

վերի և դիատոմիտների պաշարներով: [31, էջ 123]

Վերջին հետազոտություններով ճշգրտված է, որ Շիրակի մարզի հյուսիսը մըտ Նում է 9, իսկ կենտրոնն ու հարավը՝ 9-10 բալ և ավելի ուժգնություն ունեցող սեյսմիկ գոտիներում: Մարզի տարածքում և շրջակայքում, երկրաշարժային հայտնի էպիկենտրոններ են հանդիսանում Գյումրին, Սպիտակը, Անին, Կարսը, Ախալքալակը: Մարզի տարածքին հատկապես մեծ վնաս պատճառած երկրաշարժերից հայտնի են 1319 թ.՝ Անիի, 1899թ.՝ Կարսի, 1868թ.՝ Գյումրիի, 1926թ.՝ Լենինականի, 1988թ.՝ Սպիտակի երկրաշարժերը: [8, էջ 317]

Բնակչությունը Շիրակի մարզուի կազմում է մոտ 252 հզ. մարդ: Գրեթե այդ-քան մարդ էր ապրում միայն Գյումրիում 1988 թվականին: Բնակչության խտու-թյունը բարձր է Շիրակի դաշտի առավել հարթ հատվածներում, որտեղ շատ են վարելահողերը: Այստեղ գտնվում է նաև մարզկենտրոն Գյումրին (122հզ. բնակիչ), որտեղ բնակվում է մարզի բնակչության գրեթե կեսը: Նոսր է բնակեցված մարզի հյուսիսը՝ Աշոցքի սարահարթը, որտեղ դաժան են բնակլիմայական պայմանները:

Մարզկենտրոն Գյումրի քաղաքն իր նշանակությամբ և բնակչության թվով հա մարվում է ՀՀ երկրորդ խոշոր քաղաքը: Այն մայրաքաղաք Երևանից հեռու է 127 կմ: Գյումրին Շիրակի մարզի վարչական, տնտեսական և մշակութային կենտրոնն ու տրանսպորտային հանգույցն է: Գյումրին գտնվում է ՀՀ և Թուրքիայի հետ պետա կան սահմանից ոչ շատ հեռու, Շիրակի դաշտի կենտրոնական հատվածում, Ա խուրյանի վտակ Գյումրի գետի ափին, Հայաստանը Թուրքիային կապող երկաթու-ղու

վրա, որը, սակայն, պետական սահմանի փակ լինելու պատճառով չի գործում: Գյումրիի կենտրոնական դիրքը Շիրակի մարզի տարածքում բարենպաստ պայ մաններ է ստեղծում կազմակերպիչ, համախմբող կենտրոնի գործառույթներ իրա կանացնելու համար: Այն քաղաքի կարգավիճակ է ստացել դեռ 1840 թ: Խորհրդա-յին տարիներին քաղաքը շարունակում էր զարգանալ, և արդեն՝ 1980-ական թվա կանների վերջին նրա բնակչությունը հասել էր 230 հազարի: Ստեղծվել էր բազմա ճյուղ արդյունաբերություն, որտեղ առաջատար էին տեքստիլ, սննդի և մեքենաշի նության ճյուղերը: Գործում էին բուհեր, գիտահետազոտական հիմնարկներ: Քա ղաքում ակտիվ էր նաև մշակութային կյանքը: Գյումրիի համար ողբերգական եղավ 1988թ. դեկտեմբերի 7-ի երկրաշարժը, որի հետևանքով ավերվեցին և շարքից դուրս եկան քաղաքի գրեթե բոլոր գործարանները, դադարեց գործել քաղաքային տնտեսությունը: Աշխարհի տարբեր երկրներ անմիջականորեն մասնակցություն ցուցա բերեցին վերականգնման աշխատանքներին: Սակայն ԽՍՀՄ-ի փլուզումը անհնար դարձրեց վերականգնման ծրագրի իրականացումը և այն մնաց անավարտ: [24, էջ 13] Ընթացքի մեջ է Գյումրիի վերականգնումը, որը կատարվում է նաև բարերարների միջոցներով ու ջանքերով: Գյումրիում կանգնեցված է աշխարհահռչակ շան-սոնյե և մեծագույն հայ բարերար՝ Շառլ Ազնավուրի արձանը: Անգնահատելի է նրա

ցուցաբերած օգնությունը գյումրեցիներին և, ընդհանրապես, ամբողջ հայ ժողովրդին: 2013 թ. հունիսի 30-ին Գյումրին հռչակվեց ԱՊՀ մշակութային մայրաքաղաք, որը նշվեց մեծ տոնակատարությամբ՝ հեռանկարներ ստեղծելով քաղաքի սոցիալ տնտեսական և զբոսաշրջության զարգացման համար:

Շիրակի մարզի մյուս քաղաքներն են Արթիկը՝ 18.8 հզ. բնակչությամբ (գտնվում է մարզկենտրոնից 20 կմ հարավ-արևելք) և Մարալիկը (մարզկենտրոնից 27 կմ հարավ), որը քաղաքի կարգավիճակ է ստագել 1996 թ-ից, ունի՝ 5.5 հզ. բնակչություն: [2, էջ 14]

Խորհրդային տարիներին Շիրակի մարզն ունեցել է զարգացած տնտեսություն, գործել են 72 արդյունաբերական ձեռնարկություններ, որոնց կողմից տարեկան թողարկվել է շուրջ 1 միլիարդ 300 միլիոն ռուբլու արտադրանք, արդյունաբերության ոլորտում աշխատել է մոտ 54 հզ. մարդ, որից միայն Գյումրիում՝ 38 հզ. մարդ: Մարզում զարգացած է եղել թեթև և սննդի արդյունաբերությունը, մեքենաշինությունը, սարքաշինությունը, հանքարդյունաբերությունը և շինարարական իրերի արտադրությունը:

Կործանիչ երկրաշարժի հասցրած ծանր հարվածների հետևանքով ոչնչացվեցին մարզի արդյունաբերական կազմակերպությունների հիմնական միջոցների շուրջ 70%-ը, կտրուկ ընկան արտադրական հզորությունները և տարեցտարի ան-ընդմեջ նվազեց աշխատողների թվաքանակը: Կառուցված և շահագործման հանձն-նրված մի շարք խոշոր կազմակերպությունների աշխատանքը հետագայում ընդ-հատվեց ֆինանսական ռեսուրսների, արտադրության վերազինման և ժամանա-կակից տեխնոլոգիաների ներկրման համար անհրաժեշտ ներդրումների բացա-կայության և այլ պատճառներով: Անավարտ մնաց նաև սկսված շինարարություն-ը: Չուզահեռաբար ստեղծվեցին և գործեցին փոքր ու միջին նոր արտադրական ընկերություններ:

Մարզի տնտեսական ներուժին մեծ վնաս հասցրեց նաև իրացման շուկաների բացակայության, հումքի ներկրման դժվարությունների, սարքավորումների բարոյա ֆիզիկական մաշվածության և սեփականաշնորհման պատճառներով նախկինում հազարավոր աշխատատեղեր ապահովող խոշոր ձեռնարկությունների քայքայումը: Դրանց մի մասը ՀՀ Կառավարության որոշումներով լուծարվեց: Չմասնավորեցված ձեռնարկությունների հիմնական միջոցները արդյունավետ օգտագործելու նպատակով դրանցից մի քանիսի բազայի վրա ստեղծվեցին նոր փոքր ու միջին կարողություններ: Անցած ժամանակաշրջանում մարզում իրականացվող ինտենսիվ շինարարությունն առավել մեծ թափ հաղորդեց հանքարդյունաբերության ոլորտին: Ծանրաբեռնվածությամբ աշխատեցին ոչ միայն գործող ձեռնարկությունները, այլև նոր ստեղծված շուրջ 20 ընկերություններ:

Տարեցտարի Շիրակի մարզի արդյունաբերության ոլորտում կատարվող ներդրումների ծավալները մեծանում են: 2010-2013թթ. մասնավոր ներդրումներ են կա-

տարվել Գյումրու Տեխնոպարկի ստեղծման ծրագրով, Ախուրյանի տարածաշրջանում շաքարի գործարանի կառուցման, ածիկի արտադրության «Արմամաստ», Գյումրու «Տեղեկատվական տեխնոլոգիաների կենտրոնի», «Լենտեքս», «Նայթեքս», գարեջրի-ածիկի «Շիրակ», «Քարմշակմեքենա», «Մագնոն», Արթիկի «Ստեկլումաշ» բաժնետիրական ընկերություններում, նաև «Ջովբիլթ-Բրիթ», «Գևորգ և Վահան», «Խայծ-Իշխան», «Իգիթ», «Բանդիվանկաթ», «Վարդան-Անահիտ», «Օլանդա», «Տիրաշեն», «Վահագն-Պարթև» սահմանափակ պատասխանատվությամբ և այլ ընկերություններում:

Տեղեկատվական տեխնոլոգիաների նկատմամբ անընդհատ աճող հետաքրքրության և կատարված ներդրումների շնորհիվ Հայ Օգնության ֆոնդի կողմից Գյումրիում հիմնադրվեց և հաջողությամբ գործում է «Տեղեկատվական տեխնոլոգիաների կենտրոնը», որի շրջանավարտներն աշխատում են հանրապետության համապատասխան ընկերություններում: Փոքր ու միջին ձեռնարկատիրության զարգացմանը աջակցելու, ինովացիոն տեխնոլոգիաները գիտության և նորարարության արդյունքները տնտեսության մեջ ներդնելու, համալսարանական համակարգը բիզնեսի հետ կապելու նպատակով ՀՀ կառավարությունը ևս աջակցում է Գյումրու Տեխնոպարկի ստեղծմանը, որը մեծապես կնպաստի մարզի և նրա տարածաշրջանների զարգացմանը՝ հնարավորություն ստեղծելով նոր բիզնես գաղափարների և աջակցությունն ապահովելով նորաստեղծ փոքր ու միջին կազմակերպությունների:

Համաշխարհային բանկի միջոցների հաշվին անցած տարիներին մարզում կառուցված «Հայ Էլեկտրակոնդեսատոր», «Անալիտ սարք» և «Էլ սարք» բաժնետիրական ընկերությունների արտադրական նոր մասնաշենքերից այսօր միայն «Էլ սարք» գործարարանի նորակառույց արտադրական մասնաշենքում է գործում «Գեվորգ և Վահան» ՍՊԸ-ն: Իսկ «Դ-Լինկ Ինթերնեշնլ» հանրահայտ ընկերության կողմից ներկայումս Գյումրիում կառուցվում է հետազոտությունների կենտրոն, որի կառուցման համար կներդրվի շուրջ 8.5 մլն. ԱՄՆ դոլար և կստեղծվի 50 աշխատատեղ:

ՀՀ Շիրակի մարզում ստեղծվել և գործում է «Հայաստանի փոքր և միջին ձեռնարկատիրության զարգացման ազգային կենտրոն» հիմնադրամի Շիրակի մասնաճյուղը: Մարզում ներկայումս արտադրանք են թողարկում շուրջ 100 տնտեսավարող սուբյեկտներ: Արդյունաբերական կազմակերպությունների ընդհանուր քանակում գերակշռում են գերփոքր և փոքր ընկերությունները, որոնց տեսակա-րար կշիռը կազմում է մոտ 76 %: Մարզում գործող արդյունաբերական ձեռնարկությունների կողմից 2012 թ. թողարկվել է շուրջ 40.7 միլիարդ դրամի արտադրանք:

Մարզի բոլոր նորաստեղծ, ինչպես նաև գործող որոշ փոքր և միջին ձեռնարկություններում վերջին տարիներին կատարված ներդրումների շնորհիվ հնարավոր եղավ պահպանել աշխատատեղերը, բարելավել արտադրանքի որակն ու

արտաքին տեսքը, բարձրացնել մրցունակությունը, ընդլայնել արտադրական հզորությունները: Այժմ առաջնահերթ է դարձել վերսկսելու կադրերի պատրաստման գործընթացը, առկա է հմուտ և որակյալ աշխատուժի կարիքը: Առանձին մասնագիտությունների գծով (փականագործներ, խառատներ, ֆրեզերագործներ, ենթավարպետներ, զոդողներ, հյուսներ և այլն) բարձրորակ կադրերի կարիքը շատ մեծ է: Հեռանկարային է բարձր տեխնոլոգիաների, ինչպես նաև սպասարկման ոլորտի ընկերությունների համար որակյալ աշխատուժի պատրաստումը: Ծիրակի մարզի գյուղատնտեսության ուղղություններն են բուսաբուծությունը և անասնապահությունը: Մարզում վարելահողերի, արոտների և խոտհարքների նը պատակային օգտագործման մակարդակը բարձր է, իսկ վերջին 5 տարիների ընթացքում ավելացել են հացահատիկային մշակաբույսերի ցանքատարածությունները: Այստեղ աճեցնում են նաև կարտոֆիլ, բանջարեղեն, տեխնիկական և այլ մշակաբույսեր:

Մարզի անասնաբուծական հիմնական ուղղություններն են՝ տավարաբուծությունը, ոչխարաբուծությունը, մեղվաբուծությունը: Մարզում գործում են անասնապահական մթերքների վերամշակման արտադրություն՝ կաթնամթերքի և մսամթերքի: Գործում են կաթի վերամշակման բազմաթիվ մասնագիտացված կազմակերպություններ:

Չնայած , որ Ծիրակի մարզում չափազանց ցածր է ապրանքների և ծառայությունների պահանջարկը, այնուամենայնիվ վերջին տարիներին անընդմեջ աճում են առևտրի շրջանառության և բնակչությանը մատուցված ծառայությունների ծավալները: 2012 թ. առևտրի շրջանառության ծավալը ընթացիկ գներով կազմել է շուրջ 25.5 մլրդ. դրամ, իսկ բնակչությանը մատուցված ծառայությունների ծավալը՝ շուրջ 18.5 մլրդ. դրամ: [41, sirak.mtad.am]

Ինչպես ցանկացած երկրի և տարածաշրջանի համար, այնպես էլ ՀՀ Ծիրակի մարզի տնտեսական և սոցիալական զարգացման գործում առաջնահերթ տեղն այսօր պատկանում է փոքր և միջին ձեռնարկատիրությանը: Կարևորելով վերջիններիս դերը մարզի տնտեսության վերականգնման և զարգացման, նոր աշխատատեղերի ստեղծման, ինչպես նաև միջին խավի ձևավորման գործում, հարկ է նշել, որ մեր հանրապետությունում իրականացվող բարեփոխումները որոշակի ազդեցություն են ունեցել նաև ՀՀ Ծիրակի մարզի սոցիալ-տնտեսական իրավիճակի վրա: Վերոհիշյալ մարզի ընդհանուր աշխարհագրական բնութագրից կարելի է հետե վություն անել, որ Ծիրակը, չնայած իր դաժան բնակլիմայական պայմանների և լանդշաֆտների միօրինակության եղել և մնում է ՀՀ հացահատիկային կուլտուրաների, կարտեֆիլի և շաքարի ճակնդեղի մշակության գլխավոր շրջանը: Իսկ ալպ-յան մարզագետիներն, էլ հյութալի արոտավայրեր են արոտային անասնապահության և մեղվաբուծության զարգացման համար: Մարզի տարածքը հարուստ լի-նելով շինանյութերով զարգացնում է լեռնահանքային արտադրություն: Տրանս-

պորտաաշխարհագրական բարենպաստ դիրքը և մարզի սոցիալ-տնտեսական զարգացմանը նպաստող կարևոր գործոն է համարվում:

Ուստի նման աշխարհագրական բարենպաստ նախադրյալներով ունեցող մարզը մոտ ապագայում՝ հմուտ տնտեսավարման պայմաններում կարող է առաջըն-թաց ապահովել սոցիալ-տնտեսական ոլորտում և ստեղծել բազմաթիվ նոր աշխատատեղեր բնակչության համար:

ԳԼՈՒԽ 2.

ԳԻՏԱԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՆԸ ՈՐՊԵՍ ԾԻՐԱԿԻ ՄԱՐԶԻ ԵՎ ԳՅՈՒՄՐԻ ՔԱՂԱՔԻ ՍՈՑԻԱԼ-ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՉԱՐԳԱՑՄԱՆ ԲԱՂԱԴՐԻՉ

2.1 Կրթական ավանդույթների առկայությունը

Յին ժամանակներում , երբ չկային ժամանակակից կրթական համակարգին հա մապատասխան հաստատություններ (դպրոցներ, գիտակրթական կենտրոններ և այլն), կրթական և գիտական գործունեություն ծավալում էին միայն հոգևոր, կրո նական կենտրոնները՝ (վանական համալիրներ) իրենց ծխական դպրոցներով: Նը ման հաստատություններում կրթվում և հետո գիտական գործունեություն էին ծա վալում այն ժամանակների հայ անվանի մատենագիրները (Մ. Խորենացի, Եղիշե, Կորյուն, Ա. Ծիրակացի և այլք), երաժշտագետները (Կոմիտաս), կրոնական թեմի առաջնորդներ և այլք: ՈՒստի նման պայմանները Շիրակի մարզի կրթական ա վանդույթները ներկայացնելիս հարկի է բնութագրել և ներկայացնել մի շարք վա նական համալիրներ, որոնք իրենց ժամանակին մեծ գիտակրթական գործունեութ յուն են ծավալել: Մարզում, այսօր էլ նմանատիպ գործունեություն է ծավալում Յա-ռիճի վանական համալիրը:

Շիրակի մարզում կրթամշակութային ավանդույթների հիմքը դրվել է դեռևս Բագ րատունիների հայոց պետականության վերականգնման տարիներին: Այդ ժամա նակ Շիրակի գավառը մի շարք տարածքների հետ պատկանում էր Պահլավու նիների սպարապետական տոհմին: Նրանց գահակալության տարիներին և դրա նից

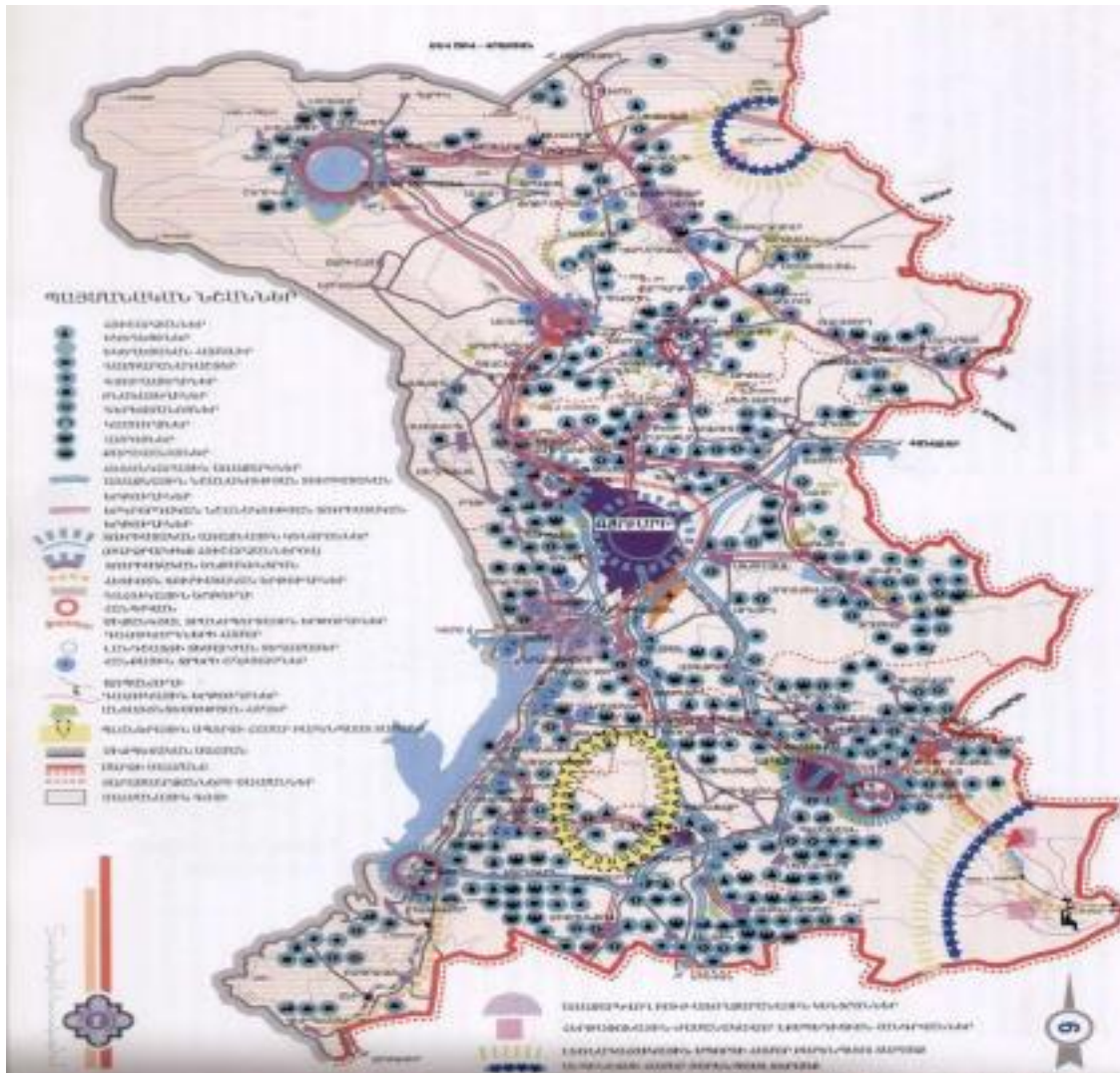
հետո էլ Շիրակի գավառի տարածքում կառուցվել են մի շարք հոգևոր-մշա-կութային կենտրոններ, որոնցից մի քանիսը շատ վաղուց նաև գիտակրթական գործունեություն են ծավալել:

Շիրակի մարզում կրթական ավանդույթները պահպանվում են նաև մեր օրե րում, որի վառ ապացույցներից են տեղում պահպանված մի շարք վանական հա մալիրներ և բերդ-ամրոցներ (ուրարտական կառույցներ): Այսօր էլ դրանցից մի քանիսը մշակութային արժեքների տեսքով զբոսաշրջության զարգացման հիմ նաքարն են հանդիսանում: [Տես՝ քարտեզ 2]

Իսկ Յառիճի վանական համալիրը մեր օրերում, ինչպես Էջմիածնի Գևորգյան ճե մարանը, կրթական գործունեություն է ծավալում՝ դաստիարակելով և կրթելով ա պագա հոգևորականների:

IX-XI դարերում Շիրակի գավառում հայտի խոշոր ճարտարապետական կա ռույցներից էին Անին, Տեկորի, Լմբատավանքի, Երերույքի, Յոռոմոսի, Յառիճի, Մա րմաշենի վանական համալիրները և այլ պատմամշակութային կոթողներ:Դրանցից մի

քանիսը այսօր գտնվում են Շիրակի մարզի տարածքում՝ կիսաավեր կամ բավա կանին լավ պահպանված վիճակում

2. Ճիրակի մարզի պատմամշակութային կոթողների և ռեկրեացիոն ռեսուրսների քարտեզ

Յոթնամյա վանքը հայկական միջնադարյան վանական համալիր է՝ կառուցված X դարի առաջին կեսին Աբաս Բագրատունու օրոք, Բյուզանդիայից Յայաստան ապաստանած հայ վանականների կողմից (այստեղից էլ անվանումը՝ Յոթնամյա վանք)։ Վանական համալիրը գտնվում է Անիից հյուսիս-արևելք՝ Ախուրյան գետի աջ ափին (այժմ՝ Թուրքիայի տարածքում)։ Անի տանող ճանապարհին կանգուն են մի ինքնատիպ շինության «հաղթական կամար» համարվող դռան (Ղոշեք) գմբեթավոր զույգ աշտարակները, որի պատճառով վանքը կոչվել է նաև Ղոշավանք։ Յոթնամյա վանքը եղել է Բագրատունիների տոհմական հանգստարան, թագավորների և իշխանների դամբարանավայր, նաև, իջևանատուն՝ ճանապարհորդների և առևտրական քարավանների համար։ [Տես՝ Նկար 1], [6, էջ 164]

Մարմաշենի վանական համալիրը մեր օրերում Շիրակի մարզի բավականին լավ պահպանված հուշարձաններից է: Նրա հոգևոր և աշխարհիկ զարթոնքը եղել է հենց X դարում, երբ հայոց սպարապետ Վահրամ Պահլավունին շինարարական

14

աշխույժ գործունեություն էր ծավալում: Վանական համալիրը մեծապես նպաստել է հայ հոգեվոր-կրթական կյանքի զարգացմանը:

Մարմաշենի վանական համալիրը գտնվում է Շիրակի մարզի Մարմաշեն գյուղից մոտ 2 կմ հյուսիս-արևմուտք, Ախուրյան գետի ձախ ափին (այժմ՝ ՀՀ տարածքում): Վանքի գլխավոր՝ Կաթողիկե եկեղեցին, ըստ հարավային պատի արձանագրության, կառուցել է իշխան Վահրամ Պահլավունին՝ 988-1029թթ-ին:

Սելջուկյան արշավանքներից վանական համալիրը զգալիորեն ավերվել է: 1225թ-ին Վահրամ Պահլավունու թոռներ Գրիգոր արքեպիսկոպոսը և նրա եղբայր Ղարիբը վերանորոգել են Կաթողիկեն: Մարմաշենի վանական համալիրի Սբ. Կաթողիկե եկեղեցին հայկական ճարտարապետության Բագրատունիների ժամանակաշրջանի լավագույն կառույցներից է:

Մարմաշենի վանական համալիրը միջնադարում եղել է Հայաստանի կրոնական և մշակութային նշանավոր կենտրոն՝ հետագայում վերածվելով մի գյուղական եկեղեցու: Այն այսօր, հայկական հոգևոր և ճարտարապետության արժեքավոր համալիրներից է: [Տես՝ նկար 2]

Հայաստանում պահպանված եկեղեցական ամենահին կառույցներից է, երերույքի եկեղեցին, որը կառուցվել է V դարում: Եկեղեցին գտնվում է Շիրակի մարզի Անիի տարածաշրջանի Անիպեմզա ավանում, Երևան-Գյումրի երկաթուղու ձախ կողմում պեմզայի հայտնի հանքավայրի մոտ ընկած տափարակ վայրում: Երերույքի եկեղեցին սյունազարդ, քառանկյունի մոնումենտալ մի կառուցվածք է, որի պատերը շարված են տաշած կարմիր և գորշ տուֆով, իսկ պատերի վրա կան արձանագրություններ: Եկեղեցին քանդակներ գրեթե չունի, իսկ ներսի պատերը շարված են սրբատաշ քարերով: [18, էջ 242]

Հառիճավանքը հնագույն միջնադարյան հայկական վանքերից է, որի ամենահին շինությունը՝ Սբ. Գրիգոր եկեղեցին, կառուցվել է VII դարում: Վանքը գտնվում է Արթիկի տարածաշրջանի Հառիճ գյուղում, Արթիկ քաղաքից մոտ 3 կմ հարավ արևելք: Վանքին կից կան XIII դարում կառուցված երկհարկանի աղոթարաններ: Վանքի գլխավոր եկեղեցին կառուցվել է Չաքարե և Իվանե եղբայրների հրամանով 1201 թ-ին, որը խաչաձև գմբեթավոր մեծաչափ կառույց է: [Տես՝ նկար 3]

Սկար 3. Հառիճավանք

Հառիճավանքը միջնադարյան ճարտարապետության գոհարներից է՝ պարուրված նուրբ զարդաքանդակներով: Ծինությունը վեհաշուք է իր պարզությամբ և կառուցման կատարելությամբ: Դեռևս VII դարից սկսած վանքը եղել է նաև գիտակրթական կենտրոն: Ալփասլանի արշավանքների ժամանակ՝ XI դարում, վանքը կործանվել է, որը կրկին վերականգնվել է 1236 թ-ին: 1856-57 թթ-ին այնտեղ բացվել է կիսագիշերօթիկ դպրոց, որը 1872 թ-ին ունեցել է 63 աշակերտ, որոնցից 32-ը՝ գիշերօթիկ, 31-ը՝ երթևեկ: 1888թ-ին այն դարձել է երկդասյա դպրոց՝ 5 բաժանմունքով: 1896 թ-ին ցարական կառավարությունը փակել է դպրոցը, որը հետո վերաբացվել է 10 տարի անց: 1907 թ-ին դպրոցը դարձել է երկսեռ ծխական և ունեցել է 109 աշակերտ և 5 ուսուցիչ: 1913-14 ուս. տարում դպրոցը դարձել է վեցամյա, իսկ հետագայում՝ միջնակարգ: Վանքում գործող հայտնի դպրոցում՝ 1887-1889 թթ., սովորել է նաև հայտնի բանաստեղծ՝ Ավետիք Իսահակյանը: [21, էջ 243]

Հառիճավանքը եղել է նաև գրչության կենտրոն, որտեղ պահվում էր հնագույն մի ձեռագիր՝ „Ավետարանը“, որը տեղի Մարգարեի գրչին էր պատկանում: Ավետարանի միայն մի թերթն է պահպանված վիճակում այսօր հասել մեզ: Հաջորդ ձեռագիրը գրվել է Աբասի որդի Գրիգորի առաջնորդության ժամանակ՝ 1219 թ-ին, երբ գրչության արվեստը ծաղկում էր Հայաստանի դպրոցներում: [3, էջ 158] Այսօր էլ Հառիճավանքում կրթական ավանդույթները պահպանված է, և տեղում գործում է հոգևոր դպրոց, որտեղ դաստիարակվում և կրթվում են ապագա հոգևորականներ: Ներկայումս բացի Հառիճի հոգևորականների դպրոցից, այդպիսի կրթափորձեր կան նաև Վաղարշապատում (Գևորգյան ճեմարան) և Սևանավանքում:

Ծիրակի մարզի կրթական ավանդույթների պահպանման գործում յուրահատուկ դերակատարություն ունի Գյումրին՝ իր բազում եկեղեցիներով: Այդտեղ քաղաքի պատմության ընթացքում կառուցվել են 16 եկեղեցիներ, որից 5-ը եղել են ռուսական զորամասային, մեկը՝ հայ կաթոլիկ, մյուսն էլ՝ հունական: Միայն Գյումրիում

գործել են 7 եկեղեցիներ: Այստեղ տեղին է հիշել աշուղ Ջիվանու խոսքերը.

16

Մի քաղաք տեսա ժամի սիրահար,
Բնակիչները՝ հայ, մոտ քսան հազար,
Իրենք հաց չունին ուտելու համար,
Յոթ հատ վանք են շինել, խելքի՛ աշեցեք...

Գյումրիում հիշատակված առաջին եկեղեցին է եղել Դպրեվանքը, որը հայ ճարտարապետական ոսկեդարի՝ VII դարի կառույց է: Այն առաջին եկեղեցիներից է եղել, որը ճարտարապետական կառուցվածքով բազիլիկ գմբեթավորից անցել է կենտրոնագմբեթ խաչաձև եկեղեցուն: Եկեղեցում է պահվել Աստվածածնի Նշա Նավոր խաչը, որով բուժվել է Վրաց թագավոր Դեմետրե I-ի կինը, այնուհետև Սբ. Խաչը տեղափոխել են Վրաստանի Վարձիա վանքը: Եկեղեցին քանդվել է ռուսական ամրոցի կառուցման պատճառով: [4, էջ 858]

Գյումրիում եկեղեցաշինությունը մեծ թափ է առել հատկապես XIX դարում, ուր մեծ մասը մեզ է հասել պահպանված վիճակում: Քաղաքի գլխավոր եկեղեցին Սուրբ Յոթ Վերքն է, որը կառուցվել է 1874-1886 թթ և գտնվում է քաղաքի Կենտրոնական՝ այժմ Վարդանանց հրապարակում: Եկեղեցու իրական անունը Սուրբ Աստվածածին է, բայց այն վերանվանվել է Յոթ Վերք՝ ի պատիվ Մարիամ Աստվածածնի „Յեթան խոցից“ սրբապատկերի, որն ըստ Ղ. Ալիշանի՝ նկարել է Ղուկաս Ա վետարանիչը և Հայաստան է բերել Գրիգոր Մագիստրոսը: Նկարում պատկերված է Սուրբ Մարիամն իր յոթ վերքերով: Եկեղեցին կառուցված է սև քարից, որի տեղում նախկինում եղել է փայտե մատուռ, որտեղ և ժամանակին գտնվել էր վերը նշված նկարը: Եկեղեցին գործել է անգամ խորհրդային տարիներին, երբ Հայաստանում փակվել էին բոլոր եկեղեցիները, բացի երկուսից (երկրորդը՝ Էջմիածնի Մայր Տաճարն է): 1988 թ-ի ավերիչ երկրաշարժից Սուրբ Յոթ Վերքը քիչ է տուժել: Եկեղեցու երկու փոքր գմբեթները ամբողջությամբ պոկվել և ընկել են վար, որոնք հիմա դրված են եկեղեցու բակում: Ամեն տարի եկեղեցում պատարագ է լինում եր-կըրաշարժի զոհերի հիշատակի և հոգու հանգստության համար: Վերջերս հերթա-կան ելույթով է այնտեղ հանդես եկել հայտնի երգչուհի Հասմիկ Պապյանը, որը բնակվում է Ավստրիայի մայրաքաղաք Վիեննայում: [Տես՝ նկար 4]

Ծիրակի մարզի մյուս տարածաշրջաններում ևս առկա են մի շարք հոգևոր թե-մի վանական կառույցներ, որոնք մյուսներից պակաս կարևոր դեր ու նշանակու-թյուն չեն ունեցել մարզի գիտակրթական և մշակութային ավանդույթների զարգաց-ման, տարածման ու պահպանման գործում: [Տես՝ հավելված 1]

[37, <http://shirak.mtad.am/u-files/gyumri.pdf>.]

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՎ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ Մագիստրական ատենախոսության կատարումից հանգել եմ հետևյալ եզրակա ցույցունների, ունեմ նաև առաջարկություններ.

1. ՀՀ վարչական տարածքային միավորների մեջ Շիրակի մարզն իրավամբ առ անձնահատուկ տեղ է գրավում ոչ միայն իր աշխարհագրական առանձնահատկություններով, այլև արհեստներով ու արվեստներով, ժողովրդական երգերով ու պարեղանակներով, մարզական ավանդույթներով, մշակութային բազմաշերտուժ յամբ, ազգային ավանդույթների և մշակութային բաղադրիչների պահպանվածութ յամբ, լեզվամշակութային ինքնատիպ դրսևորումներով, գյումրեցիների և շիրակ ցիների յուրահատուկ հումորով և սուր խոսքով:

2. Պատշաճ մակարդակով առանձնանում է մարզի գիտակրթական ներուժը: Նրա դերը շատ մեծ է եղել ինչպես մարզի, այնպես էլ հանրապետության սոցիալ-տնտեսական զարգացման գործում: Ճիշտ է աղետալի երկրաշարժը, արտագաղթը բացա սական ազդեցություն ունեցան այդ ներուժի կարողության և պահպանման վրա, այնուհանդերձ Շիրակ աշխարհից են հանրապետությունում և նրա սահմաններից շատ հեռու ճանաչված հայտնի գիտնականներ, այդ թվում 30 ակադեմիկոսներ, ով քեր աշխատել և աշխատում են ՀՀ գիտությունների ազգային ակադեմիայի գիտա հետազոտական ինստիտուտներում, մարզի և մայրաքաղաքի տարբեր բուհերում:

Նրանք վիթխարի ներդրում ունեն ճշգրիտ, բնական և հումանիտար գիտությունների բնագավառներում:

3. Խիստ յուրահատուկ և ինքնատիպ է Շիրակ աշխարհի մշակույթը: Այն աչքի է ընկնում անկրկնելիությամբ, բազմաշերտությամբ, կոլորիտով: Մարզի և հանրապետության սոցիալ-տնտեսական զարգացման գործում իրենց արժանի տեղն ունեն ճանաչված նկարիչները, երգիչները, գուսանները, կոմպոզիտորները, Եվրոպայի և աշխարհի օլիմպիական խաղերի չեմպիոնները, գրողներն ու բանաստեղծները, արհեստավորները: Համեստորեն նշենք, որ Գյումրին ոչ միայն Հայաստանի հյուսի սային մայրաքաղաքն է, այլև սպորտի, արհեստների ու արվեստների, հումորի և հյուրասիրության մայրաքաղաքը: Առաջարկություններ`

1. Պետության ֆինանսական աջակցություն

2. Սոցիալ-տնտեսական բարեփոխումների իրականացում

3. Գիտակրթական, գիտամշակութային և գյուղատնտեսական նոր ռազմավարական ծրագրերի մշակում և իրականացում

4. Մարզային մոնիթորինգների անցկացում և գիտատար նոր արտադրությունների կազմակերպում

5. Գիտական կանխատեսում և սոցիալ-տնտեսական զարգացմանն ուղղված ռազմավարական պլանների մշակում

6. ՏՐՏ ոլորտի ընդլայնում և զարգացում

7. Միջազգային դոնոր կազմակերպությունների կապիտալի ներդրում

18

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Աբրահամյան Վ. Ա. , Հայ համքարությունները Անդրկովկասի քաղաքներում, Եր., 1971, 33 էջ
2. Ազատյան Վ., Լենինական, Երևան, 1988, 14 էջ
3. Ալիշան Ղ., Ծիրակ , Վենետիկ, 1881, 158 էջ
4. Այվազյան Հ., Հայաստան Հանրագիտարան, Հայկ. Հանրագիտ. հրատ., 2012, 858 էջ
5. Ասլանյան Ա.Ա., Բաղդասարյան Ա. Բ., Դուլյան Ս. Մ., Վալեսյան Լ. Հ., Հայաստան, Երևան, Հայաստան հրատ., 1969, 319 էջ
6. Ավետիսյան Կ., Ավետիսյան Ա., Հայրենագիտական Էտյուդներ, Երևան, 1979, 164 էջ
7. Բաղդասարյան-Թափալցյան Ս., Մշո բարբառը, Եր., ՋՍՍՌ ԳԱ հրատ., 1958, 277 էջ
8. Բաղդասարյան Ա.Բ., Աբրահամյան Գ.Ս., Հայկական ՍՍՀ ֆիզիկական աշխարհագրություն, Երևան, 1971, 317 էջ

